

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Legatis, De Successionibus Ab Intestato, De Renvnciationibus

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. XVIII. Interamnen. renunciationis. An renunciatio facta patri dotanti per filias occasione nuptiarum carnalium, istas excludat ab ipsius patris renunciatarii intestata successione, ob ejus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74076](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74076)

fratres, congruè provideret, ut juxta gradum suæ nobilitatis vivere posset cum debito decore; Siquidem, si verè effectus esset secularis, siue non, dum de facto vivebat in sæculo, in habitu, & statu seculari, apud vulgus, cui hujusmodi distinctio ignota est, ita indecorè vivendo, nobilitati, seu dignitati familiæ præjudiciam causat, dum etiam clericis secularibus, imò fortius in Urbe, ex qualitate Principatus magis incumbit eadem necessitas, quæ secularibus, vivendi cum decore, atque non intrat ratio, quæ militat in regularibus viventibus in claustris, dum idem est victus, & vestitus nobilis, ac plebei, ut ita distinguendo ponderatur in *Romana fideicommissi de Cuppis sub tit. de fideicom. disc. 64.* & consequenter ita esset de directo destruere voluntatem testatoris, atque tollere bona ei, quem ipse providere voluit, eaque dare aliis, quos ipse noluit, ac abhorruit, atque hinc edocemur, quàm erroneum sit, decisiones in uno casu editas, cuicumque alteri applicare, cum ista resolutio potius proveniret ex prudentialibus motivis, quæ (laudabiliter quidem) resultabant ex circumstantiis particularibus facti.

INTERAMNEN. RENVNCIATIONIS PRO

FRATRIBVS PETRI &c.

Responsum pro veritate.

An renunciatio facta patri dotanti per filias occasione nuptiarum carnalium, istas excludat ab ipsius patris renunciarii intestata successione ob eius fratres, vel agnatos, qui ex Statuto patriæ fœminas excluderent, si agatur de bonis existentibus extra territorium statuentis, in diverso loco, in quo mors defuncti contingat, ac successio aperiat.

SUMMARIVM.

- 1 **F**acti series.
- 2 De Statuto Bergomen. exclusivo fœminarum.
- 3 Renunciatio non excludit renunciantem à successione renunciarii.
- 4 Lex communis, vel municipalis dicitur testamentum morientis ab intestato.
- 5 Quod renunciatio deserviat pro interpretatione voluntatis morientis.
- 6 Statutum attendi debet etiam extra territorium pro voluntate morientis.
- 7 Civitas non contrahitur, neque amittitur ex mora occasione.
- 8 Possunt retineri due civitates una originaria, & altera domiciliaria.
- 9 An moriens censetur se conformare cum legibus loci domicilii, vel originis.

Um Petrus, origine Bergomentis, juxta istius industris nationis consuetudinem, in civitate Interamnen. mercaturam, fundacariam exerceret, atque prole masculina destitutus, duas haberet filias, istas nimium congruè dotando, ab eis, juxta sapienter enunciatum legitimum usum, amplam renunciacionem reportasset, deindeque in eadem Civitate ab intestato obisset. Hinc super eius successione, ac hereditate contestante in mercibus, aliisque bonis, etiam stabilibus existentibus in ejusdem civitatis territorio, orta est questio, inter ejusdem Petri germanos fratres, & dictas filias, quarum exclusio per fratres pretendebatur ob dictæ renunciacionis amplitudinem juxta casum præcisum de quo supra in *Marsicana disc. 3.* ex fundamentis ibi ponderatis, pro renunciantibus transverfalibus, contra fœminam proximam renunciantem, atque desuper (incertum est ex cuius parte) pro veritate consultus fuit.

Respondi, quod ubi procedendum esset, cum sola dispositione, seu terminis juris communis, atque non intraret circumstantia Statuti Civitatis Bergomi communis patriæ defuncti, & fratrum, per quod, agnati intra certum gradum quamvis remotiorem excludunt filias, vel alias fœminas proximiores, & de quo Statuto agitur in *Anconitana seu Bergomen. sub tit. de success. ab intest. disc. 29.* Tunc planum esset bonum jus filiarum, quibus absque dubio de jure communi, debita est patris intestata successio, etiam in exclusionem parentum, multò vero magis in exclusionem fratrum absque aliquo renunciacionis obstaculo, dum verus esset ex deductis *d. disc. 1. & 2. cum aliis seqq.* & præsertim in dicto valde simili casu de quo in allegata *Marsicana disc. 3.* ut renunciatio, non excludat renunciantem ab intestata renunciarii successione, nisi super sit persona verisimiliter prædicta, in cuius gratiam ipse renunciarius de renunciacione sollicitus fuerit, puta favore filiorum masculinorum, vel etiam quandoque transverfalium agnatorum, ubi præsertim agatur de fœminis ingredientibus Monasterium, juxta ponderaciones, de quibus præsertim supra *disc. 1.* Ideoque cum nulla diversa voluntatis defuncti argumenta haberentur, atque ageretur de renunciacione facta per filias carnaliter nuptas, undè propterea non intraret ratio, quæ cadere solet in eligentibus vitam spiritualem, ita planum remanere videbatur, ut renunciatio obflare non deberet, juxta sensum, aliorum, qui desuper quoque consulti fuerant.

His tamen non obstantibus, Contrarium mihi probabilius videbatur stante dicto Statuto excludente filias ab intestata successione patris propter fratres, ex recepta propositione de qua pluries in sua materia *sub tit. de success. ab intest.* ac etiam frequenter *sub tit. de fideicom.* & habetur etiam *sub tit. de testam. disc. 25.* quod scilicet, lex communis, vel municipalis dicitur testamentum morientis ab intestato, qui præsumitur voluisse cum legis ordine se conformare, atque ita testari, quamvis nulla adesset renunciatio, multò magis dum de illa sollicitus iurimisteriosè quidè, ac prudenter, ad eorum renunciacionem inutilis, vel fatua dici non potest, stante opinione horum die in praxi magis recepta, de qua pluries in dicta

materia sub tit. de success. ut hujusmodi Statuta utramque personarum, ac bonorum copulativam subjectionem exigant, ideoque suam non faciant operationem, in bonis extra territorium statuentis.

Ita etenim mihi videbatur, quod sufficienter explicata esset, siue argui posset defuncti verisimilis voluntas, faciendi filias, cum congrua dote, per renunciationem extraneas, ut fratribus, vel agnatis, juxta patrias leges, successionem aperiret, quatenus contingeret ab intestato decedere, removendo dictum obstaculum, quod ex Legistarum subtilitatibus, ab humana ratione, seu communi usu extraneis resultat.

Et consequenter quod bene intraret conclusio, de qua *Rota apud Merlin. dec. 447. repetit. decis. 355. par. 5. rec. num. 13. cum seqq. & pluries insinuata sub tit. de fideic. & eod. tit. de success. ab intestato.* & alibi, quod scilicet ita veniant sub statutaria dispositione, etiam bona extra territorium statuentis, ubique sita sint, non in ratione auctoritativa Statuti, sed in ratione voluntatis morientis, quæ individua est, ac ubique in ejus bonis pariformiter operativa, sine distinctione locorum, quoties ista non produceret obstaculum potestatis juxta deducta sub tit. de dote disc. 104. & seq. ac etiam eod. tit. de success. pluries

Neque obviare dicebam, quod idem defunctus quoque vixerit extra patriam in hoc diverso Principatu, in quo etiam obiit, ac bona habebat, quoniam vera, receptaq; est conclusio pluries insinuata sub tit. de preeminen. ad materiam civilitatis præsertim disc. 37. & sub tit. de Regal. disc. 104. ac etiam sub tit. de matrim. disc. 14. quod occasionalis mora, quamvis diuturna in aliquo loco, puta ratione mercaturæ, vel officii, seu feudi, aut curialitatis &c. non tollit civicam qualitatem naturalem, seu origina-

riam, neq; inducit qualitatem domiciliariam in loco, nisi accedat expressa, vel admixtativa probatio diversæ voluntatis, qua etiam accedente in hac secunda parte contrahendi scilicet domicilium in loco habitationis, non per hoc resultat desertio, seu amissio alterius civilitatis naturalis ex alterâ conclusione insinuata locis proximè citatis, & præsertim dicto disc. 14. de matrim. ut plures civitates in eadem persona sint rectè compatibles, ideoq; utramque originariam scilicet, & domiciliariam, eodem tempore, obtinere, ac retinere valeat, ad omnes effectus ex utraque resultantibus, multò magis, dum in hac facti specie non dabatur probatio contrahendi domicilium in loco occasionalis mora.

Ubi verò dicta utraque civilitas accederet, tunc intrare potuisset ratio dubitandi, an potius, cum unius, quam alterius loci legibus moriens voluerit se conformem reddere; atque procedendo cum solitis Legistarum subtilitatibus, debuisset responderi, ut voluntas regulanda esset ex hoc secundo loco, ubi servandum erat jus commune, quod in concursu prævalere debet statutario; adhuc autem mihi, ex rationibus ponderatis pluries d. tit. de success. ab intest. ac etiam dicto disc. 25. de testam. contrarium probabilius visum esset, cum nostri Itali mores conservationi bonorum in agnatione magis adaptati videantur, ex ibi deductis.

☉

